

> הבלוג של shahf11

13 ביוני 2008, 2:33

חיה בסרטון)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

אהוב יקר.

פורסם ב1 ביוני 2008, 19:35 **בכללי**

שנים שייטנו אחד ליד השני. כל אחד בחייו הפרטיים. מודעים אחד לשני. אך כלום מעבר לכך. תמיד כשראיתי אותך גבוהה, חתיכי, מתנהל ברגישות עם הילדים שעבדת איתם. חשבתי לעצמי: "כזה הייתי רוצה!!!". קווי חיינו היו מקבילים, אך לא נושקים. כל אחד חיי את חייו המשפחתיים, הזוגיים, המקצועיים. ותו לא. בלי שום קשר זה לזו הפרידות בחיינו היו סמוכות. דומות אך שונות. ואז נכנסת לחיי. בדיוק בשלב בו נהניתי מאד מן ה"לבד". שלב בו הייתי הכי שלמה עם עצמי שאפשר. ולכן, נכנסת אל מקום טוב ובריא. הגעת לחיי ומאז אתה שם. הדבר הכי טוב שקרה לי!!!!

לעיתים הייתי תוהה ביני לביני. מה יקרה עם האהבה העצומה אם מישהו מאיתנו יחלה? האם היא תתפוגג? תתפרק? תהפוך לתלות? פחדתי עד מאד מרגע כזה. פחדתי מדעיכת הקשר והאהבה הנהדרים בחיי.

והגורל? הוא מזמן לנו התנסויות. וכך הוא זימן לי את השנה הזו. "שנת הסרטן".

המבט הכל כך אוהב שלך כאשר יצאתי מחדר הניתוח. הלילה בו ישנת למרגלותי, קשוב לכל נשימה. לכל משאלה ולכל אנחה. מילאו את ליבי מלבד ברגשות של הוקרה, באהבה רבה.

במשך השנה הנוכחית טיפלת בי במסירות אין קץ. במעורבות וברגישות. שום דבר לא היה קשה בעינייך. ידעת להוציא את הטוב מכל סיטואציה. לימדת אותי לקבל את עצמי ולאהוב אותי בכל מצב. הקרחת שלי הייתה "סקסית" בעינייך. במשקל העודף ש"התברכתי" בשנה זו ראית "שינוי מרענן". וכל זאת ללא קמצוץ של רחמים. להפך, דאגת תמיד שאיש לא יביט אלי ברחמים. אפשרת לי לחיות בשמחה גם בתוך הדאגה, הכאב והחולשה.

אם היה לך קשה. מעולם לא הרגשתי. היית סלע הקיום שלי ועודך. ראית אותי ברגעי הקשים ביותר. ולא עזבת, ולא התייאשת.

למדתי יחד איתך להתמנף בעזרת ההומור, ובעזרת השמחה. אפשרת לי להרגיש הכי טבעית ברגעים בהם היה לי קשה ומגעיל. ויחד עם זאת מעולם לא נתת לי לשקוע או להגיע אל פי תהום.

ולכן, יום ההולדת שלך היום מיוחדת בעיניי כפליים. מעבר לשמחה הרגילה. אני היא שקבלתי את המתנה והזכות הגדולה. הזכות להרגיש נאהבת ומחובקת באופן הכי פשוט והכי טהור של המילה.

אהוב שלי, יום הולדת שמח ומאושר לך. אוהבת אותך הכי בעולם.

אני.

>> [לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה](#) <<